

РЕШЕНИЕ

№ 7123

гр. София, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9804** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № ВР-21/13.9.2020 г. на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано да бъде допусната последващата му молба до производство за предоставяне на международно закрила. Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно. Решението е постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила. Единственото условие за допускане на последваща молба е позоваване на нови обстоятелства. Вместо това, административният орган е обсъждал въпроси по съществуване. Същевременно са налице нови обстоятелства – изцяло е променена обстановката в А.. Връщането на талибаните следва да се оцени като съществен риск за състоянието на човешките права. В последващата молба подробно са описани новите рискове от новата обстановка в страната. Има вероятност, че ще бъде изложен на риск и поради религията, която изповядва.

Ответникът интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет моли жалбата да се отхвърли. В случая не са представени нови доказателства от съществено значение за личното отношение на жалбоподателя. Същевременно са обсъдени последните доказателства относно настоящето положение на обстановката в А.. Правилни са изводите в предходни производства по ЗУБ, че

жалбоподателят е икономически емигрант. Констатирани са били съществени разминавания в неговата бежанска история. Липсват доказателства, че в 7-г. период, откакто е напуснал страната по произход, спрямо личността на жалбоподателя и негови близки са били предприети конкретни действия но преследване. Действително, жалбоподателят не е длъжен да представи достоверни доказателства, но следва да изложи достоверни данни /каквито не е изложил/ относно бежанската си история.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

С молба от 24.8.2021 г. /трета, последваща молба/, подадена от жалбоподателя, е поискано предоставяне на международна закрила, като молбата е квалифицирана като последваща такава по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗУБ – поради това, че с решение № 13698/11.7.2017 г. на председателя на ДАБ вече е бил отказано предоставянето на хуманитарен статут на жалбоподателя, потвърдено с решение № 690/12.10.2017 г. на Административен съд Хасково, потвърдено с решение № 9280/9.7.2018 г. на ВАС.

С новата си, последваща молба, жалбоподателят отново е поискал предоставяне на статут. Позовал се е на актуалната обстановка в А., като е представил извадка от интернет. Позовал се е на променената си религиозна принадлежност.

Ответникът в оспореното решение е прил, че на жалбоподателя не следва да се допусне последваща молба до производство за предоставяне на закрила. Налице са съществени противоречия в неговата бежанска история. Жалбоподателят е злоупотребил с правото си да иска допускане на последваща молба. От гледна точка на изложената от него бежанска история промяната на обстановката в А. не може да се приеме за ново обстоятелство.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма.

При постановяване на процесния административен акт ответникът е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

По същество.

Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Процесната молба за международна закрила е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 12, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима.

Действително, жалбоподателят се е позовал на променената обстановка страната по произход. Действително, е налице такава промяна, видно от последната актуална справка № МД-521/15.10.2021 г. Но, за да може да се направи извод, че последващата молба е допустима, е необходимо новите обстоятелства, на които да се позовава, да са от съществено значение именно за неговото лично положение. В процесния случай не може да се направи такъв извод, при съпоставка на представените по делото доказателства /в този смисъл са и изложените от ответника мотиви в оспореното решение/. При съвкупната преценка на доказателствата по административната преписка следва да се направи извод, че изложената от жалбоподателя бежанска история е недостоверна. Налице са разминавания относно неговата религиозна принадлежност; датата на раждане, както и относно начина на отпътуване от А.. Ето защо новите обстоятелства, сами по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № ВР-21/13.9.2020 г. на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отказано да бъде допусната последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението НЕ подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: